

Руне Кристијансен

ТАДЕУШ РУЖЕВИЧ ПОЛАЖЕ ЦВЕТ НА БРАТОВЉЕВ ГРОБ

О, овакви се дани заборављају
као зарђали аутомобили дуж тротоара.
Једном су јесењи дрвореди могли ка облацима упрети прстом
и рећи –
Облаци нису ништа, погледај
тамо лети коњ без задњих ногу
онде је један лабуд и згариште куће.
Сада –
припаљујеш цигарету заклоњен ревером
и гробље се ка небу окреће.
Види, тамо лети једна зверка
коју никада неће убити.